

Kinnisvaraäri puude varjus

ANNA-GRETA GUTMAN
Isamaaliidu Tallinna piirkonna juhatuse liige

Kinnisvarabuumi ajal, kui kortereid müüakse isegi veel enne, kui neid on ehitama hakatud, tegelevad ettevõtjate kõrval tulutoova äri ka Tallinna linn ja riik. Paraku tuleb tõdeda, et äritsemise käigus kannatavad eelkõige linnakodanikud.

Poleemikaga Harju tänava ümber peaks nüüdseks juba iga laps kursis olema. "Muru on lahe" oli Keskerakonna üks peamisi argumente väitluses vastaspoolega teemal, kas Harju tänav taashoone- nistada või mitte. Lahe või mitte, fakt on see, et tänasel päeval peab selle laheda muru eest välja käima 150 miljonit krooni.

Ega linn tegelikult otseselt ei kaota. Antud hetkel on osa kruntte veel riigi valduses, mida munit- sipaliseerida on linnal oluliselt kergem kui eraomanikul riigiga keerulistes läbirääkimistesse asuda. Seega ostab linn osa kruntte eraomanikult tagasi ning munit- sipaliseerib ka need, mis riigile kuuluvad. Tehakse uus planeering (mis kindlasti ei näe ette ainult haljasala rajamist) ning müüakse mõne aasta pärast (kui Keskerakonna lubadus on kõigil juba ammu mee- lest läinud) kinnisvaraarendajatele juba kehtiva detailplaneeringuga nii näiteks 450 miljoni krooni eest maha. Pole pa- ha diil? Ärilit loogikat järgides loomulikult mitte. Tekib ainult küsimus, miks seda kõike tehes väidetakse: meie rajame Harju tä- navale haljasala? Rääkige ikka nii nagu asjad tegelikult on.

Agar äritseja Tallinnas on ka riik ehk täpsemalt Keskkonnami- nisteerium. Mis on Keskkonnami- nisteeriumi ülesanne: kas riigi- maa hoolimatu parseldamine või looduskeskkonna kaitsmine ja säilitamine? Kadriorus Joa täna- val on riigil krunt, kus kasvavad kaunid põlispuud ning asub loo- duskaitse all olev Hundikuristiku oja. Riik oli mõned aastad tagasi

huvitatud sinna büroohoone ja parkla rajamisest. See soov koh- tas linna tugevat vastuseisu. Tal- linna Linnavolikogu kehtestas juunis 2005 detailplaneeringu, mis nägi ette ala säilimise loodus- pargina. Sellest hoolimata vaidlus linna ja riigi vahel kestab ning karta on, et lõpeb pigem ala täis- ehitamisega.

Sarnane juhtum on Poska täna- val. Hetkel asub seal veel laste mänguväljak ning kasvavad puud. Riik müüs krundi arendajale, kes rajab sinna mitu korter- elamut. Mängu- väljak tõstetakse küll tänu arenda- ja heasoovalikkuse lähimale linnale kuuluvale maale, kuid siiski: kas ei oleks võinud selle koha jätta arendusest puutumata? Oleks jäänud alles nii puud kui mänguväljak. Vale on siinkohal süüdistada arendajaid: nemad lähtuvad puhtalt ärilisest loogikast. Müüja ehk riik on siin- kohal kurikael.

On normaalne, et linn ja riik müüvad neile mittevajalikke krunte. Kuid seejuures ei tohi hal- veneda linnakodanike eluolu. Ning kõige vähem tohib oma lin- nakodanikele udu ajada, hulluta- des neid unistustega haljasalast.

Kas on vaja uut katastroofi?

MARGUS TSAHKNA
Isamaaliidu Tartu piirkonna esimees

Eestit tabas üks suurimaid keskkonnareostusi, mille reaalseid tulemusi loodusele ei suuda me veel aduda. Tänuväärne on, et looduskaitseorganisatsioonid on näidanud oma tegutsemisvõimet. Vastupidiselt riigiasutustele, kes ei ole suutnud adekvaatselt ohte hinnata, reostusele reageerida ega seda operatiivselt likvideerida. Riigisad, kelle alluvusse otseselt vastavad ülesanded kuuluvad, aga jätkavad avalikkuse eksitamist.

Opositsioon on korralageduse- le riigivalitsemises tähelepanu juhtinud. Valitsus peab teadma, et kannab konkreetset poliitilist

vastutust ja mõne ametniku val- landamisest ei piisa. Viga on ole- muslik ja nüüd peab valitsus as- tuma konkreetseid samme ava- likkuse usalduse taastamiseks.

Hea, et siseministeerium ja keskkonnaministeerium hakka- vad lõpuks aktiivselt keskkonna- seirele raha ot- sima. Aga kas selleni jõudmi- seks oli vaja nii ulatuslikku keskkonnareost- tust? Tundub, et kahjuks on olu- liste otsuste te- gemise eeldu- seks tõesti vaja reaalseid ohv- reid. Tartu-Tal- linna maantee neljarealiseks ehitamine on päe- vakorrale tõusnud alles nüüd, kui tulemuseks on arvukad inim- ohvrid.

Kahtlaselt sarnane lugu kor- dub ohtlike raudteeveostega Tar- tus ja Tallinnas. Kõik mõistavad ohu olemasolu, kuid konkreet- seid samme ette ei võeta. Ühepäe- vamõtlemine ja tulevikuproblee- mide edasilükkamine on saanud normiks. Peab siis ohtlike veoste Tartu ja Tallinna kesklinnast väl- javiimiseks ootama ära inimohv- rid? Loodan, et mitte.

Tartus on ühinenud opositsioo- ni eestvedamisel vastu võetud

pöördumine Vabariigi Valitsuse poole viia kaubajaam linnast väl- ja. Keset linna seisab mõnikord kuni kaheksa ešeloni ohtlike veostega, mille plahvatuse korral häviks suur osa linnast. Kaas- neksid ka inimohvrid. Sama olu- kord on Tallinnas, kuid seda ei saa Tartu linnavolikogu otsusta- da. Eesmär- giks on ju meie kõigi turvali- suse tagamine. Olen kindel, et mõni koaliti- siooniliige elab ka ise ohupiirkon- nas. Loodeta- vasti töötab ka seekord põhi- mõte, mis koa- litsioonis tava- liselt - oma sark on ikka kõige lähemal. Kaubajaama väljaviimine Koidula piiripunkti oleks esime- ne oluline samm ohtlike veoste väljaviimiseks linnast. Tartu ei saa olla kaubarongide ootejaam ehk sisuliselt parkimisplats. See koht tuleb leida mujal.

Me ei pea üle elama katastroo- fe, et mingi teemaga tegelema ha- kata. Igasuguste toredate komis- jonide moodustamine ei ole lahendus. Valitsusel peab olema tahtmine koostöös Eesti Raudtee- ga tagada linna turvalisus. Tee- me siis Tartus sellega kiirelt algust ja viime ohtliku kaubajaa- ma linnast välja.

Isamaaliitlane ütleb:

Liisa Pakosta: „Kõik olümpiavõitjad väär- riks vähemalt professoritiitlit, kuna nad on paljudele inimestele suutnud midagi väga olulist (enesesse uskumist) õpeta- da. (SL Õhtuleht, 25.02)

TOOMAS TÕNISTE
Isamaaliidu juhatuse liige
Tallinna linnavolikogu Isamaaliidu
fraktsiooni esimees

Taliolümpia medalitesaju taustal tundub väide eestlaste nõrgast füüsisest kohatu. Kui aga jätta meie tippportlased kõrvale ja uskuda mitmesugu- seid uuringuid, ei ole sport ja

Miks Eesti rahvas nii nõrk on?

eestlased kahjuks eriti suured sõbrad. Politsei on sunnitud kehalistel katsetel mõõndusi tegema, muidu ei saagi kohti täis. Ajateenijaist saab ainult ligi veerand hakkama kehaliste katsetega. Kokkuvõtlikult on meie riigil üks väga suur mure: pole neid, kes meid kaitseksid. Patriotism võib olla küll suur, kuid füüsilise suutlikkuse ei tule järele.

Miks see nii on? Praeguses Eestis juhib sporti kultuuri- ministeerium. Seal on ühen- datud kultuur ja sport, mis millegipärast paljude aru- saamad järgi on kokku lau- latatud. Kui kuulata aga kul- tuuritegelaste ja spordiini- meste arvamusi, jääb küll teistsugune mulje. Tihti käib omavaheline külm sõda, kes kellelt raha ära võtab. Kul- tuuritegelased ihkavad endi-

le sama suuri preemiaid kui tippportlased, sportlased aga kadestavad igal aastal sadadesse miljonitesse kroo- nidesse küündivaid inves- teeringuid kultuuriobjekti- desse.

Sport Kaitseministeeriumi haldusalasse

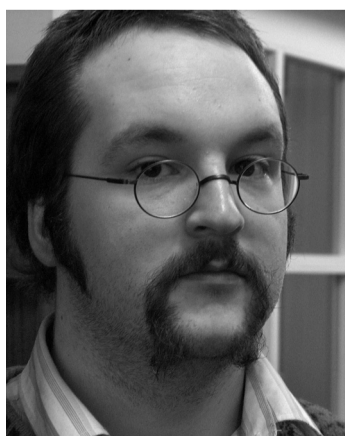
Arvan, et siin ei tule mitte minna kellegi rahakoti kal- lale, vaid kaaluda võimalust spordi viimiseks Kaitsemi- nisteeriumi alla. Seal on spordil kindlasti tunduvalt loogilisem koht. On ju Kaitseministeerium eluliselt hu- vitatud, et Eesti rahvas oleks tugev ja sitke. Samuti oleks sel juhul peaaegu välistatud võimalus, et spordivaldkon- da juhatab täiesti ebasport- lik minister, kelle silmis on

sport täiesti mõttetu tege- vus, v.a siis, kui saab ennast pildile sättida koos olümpia- sangaritega.

Spordi viimine kaitsemi- nisteeriumi alla lihtsustab ka ammuräägitud võimalust tippportlaste sidumiseks kaitsevägega ning avar- dab kindlasti võimalusi nii va- nade kui ka uute spordiob- jektide ratsionaalsemaks ka- satamiseks.

Usun, et paljudel lugejatel võib esimene reaktsioon olla kahtlev, kuid olles seda teemat arutanud nii Isamaa- liidu Sportlaste Ühenduses kui ka paljude teistega, on olnud suhtumine valdavalt positiivne.

Edukas, arenev, värskes Noor-Isamaa

RASMUS RAUSERG
Noor-Isamaa juhatuse liige

Noor-Isamaa viimase aja areng on olnud üsna kiire. Tekkimas ja tekkinud on uusi piirkondi ja toibutatud on vanu. Kokku on meid koos nendega, kes erakonda ei kuulu, 1100, aga see arv kasvab päris hoogsalt. Võrdluseks – paar aastat tagasi ületasime viie- saja liikme piiri.

Kui enne koosnes Noor-Isamaa liikmeskond pigem üliõpilastest, siis nüüd on juurde tulnud hulga- liselt ka gümnaasiste. Levinum on muidugi sõprade kaudu liitumi- ne. Palju saame avaldusi ka noor- temessidelt, näiteks „Teeviidalt“.

Noor-Isamaa roll paremate ko- danike kasvatamisel on küll tänu-

väärne. Paremate kodanike all mõtlen ma inimesi, kes on oma riigi eluga kursis ega tee lahmi- vaid kriitilisi või ka ülistavaid avaldusi. Neid, kes ei löö tülpinult käega, kui mõni volinik, linnapea või riigikogulane mõne sigaduse- ga hakkama saab, ega ütle: „Seda oligi oodata, nad on kõik sellised, need poliitikud.“ Lõpuks kasvab- ki paremast kodanikust kunagi parem poliitik, kes ei aja „rahva raha“ enese ega oma sõprade tas- kusse, ei häma ega valeta, vaid on selge silmavaataga nii valijale kui ka tulevikule otsa vaadates.

Jutuklubist on Noor-Isamaa pu- hul asi kaugel. Noor-Isamaa nagu iga edukas organisatsioon põhi- neb avatud suhtlemisel ja ühistel

tõekspidamistel ning üritustel. Pi- devalt areneva organisatsioonina koolitame oma liikmeid ja paku- me neile võimalusi omandada kogemusi.

Värskes organisatsioon vajab aga uusi nägusid. Ainult sellest ei piisa, kui me vaheldumisi juuk- seid värvime või habet kasvata- me/ajame. Sinu nägu, hei, alla 35- aastane Noor-Isamaaga veel mit- teliitunu, on uus ja huvitav! Mil- line suurepärase sümbioos sest tuleks! Sina vajad Noor-Isamaad, Noor-Isamaa sind ja Eesti Vaba- riik oma jätkusuutlikuks arengu- ks meie koostöös. Jagatud rõõm on kahekordne rõõm, nii et kutsu ka sõbrad kaasa.

Noor-Isamaa esimees Marko Kass, välissekretär Kaja Sõrg ja Tartu kontori juhataja Kadi Kass koos Euroopa Komisjoni president José Manuel Durão Barrosoga FAES Euroopa vaatlusprogrammi lõppkonverentsil "Challenges and Opportunities in an Extended Europe" (Väljakutsed ja võimalused laienenud Euroopas).